

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาและทางสังคมของตนเอง กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเทศบาลประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 150 คน เป็นชาย 84 คน และหญิง 66 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาและทางสังคมของตนเอง ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ตอนแรกถามความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาที่คิดว่าตนเองเป็น ตอนที่สองถามความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสังคมที่คิดว่าตนเองเป็น และตอนที่สามถามความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาที่คิดว่าตนเองอยากเป็น ตอนที่สี่ถามความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสังคมที่คิดว่าตนเองอยากเป็น ค่าความเชื่อถือได้ (reliability) หาโดยวิธีทดสอบซ้ำ (test-retest) แล้วปรับขยาย โดยใช้สูตรของสเปียร์แมน บราวน์ (Spearman-Brown formula) ได้ค่าความเชื่อถือได้ของแต่ละตอนดังต่อไปนี้ ตอนที่หนึ่งเท่ากับ .97 ตอนที่สองเท่ากับ .94 ตอนที่สามเท่ากับ .95 และตอนที่สี่เท่ากับ .94

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง ด้านต่างๆ และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็นหมวดวิชาต่างๆ และคะแนนรวมมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นคู่ๆ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาที่คิดว่าตนเองเป็น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
2. ความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาที่คิดว่าตนเองอยากเป็น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
3. ความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสังคมที่คิดว่าตนเองเป็น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
4. ความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสังคมที่คิดว่าตนเองอยากเป็น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
5. ความแตกต่างของความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาที่คิดว่าตนเองเป็นและที่คิดว่าตนเองอยากเป็น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
6. ความแตกต่างของความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสังคมที่คิดว่าตนเองเป็นและที่คิดว่าตนเองอยากเป็น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
7. ความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาที่คิดว่าตนเองเป็น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสังคมที่คิดว่าตนเองเป็น ($r = .32$)
8. ความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาที่คิดว่าตนเองอยากเป็น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสังคมที่คิดว่าตนเองอยากเป็น ($r = .42$)

9. ความแตกต่างของความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญา ที่คิดว่าตนเองเป็นและที่คิดว่าตนเองอยากเป็น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับความแตกต่างของความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสังคมที่คิดว่าตนเองเป็นและที่คิดว่าตนเองอยากเป็น ($r = .38$)

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จะทำการวิจัยต่อไป

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ควรได้รับการปรับปรุง - คัดแปลงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป และทำการหาค่าความแม่นยำ (validity) ของแบบสอบถามด้วยเพื่อจะได้อธิบายว่า แบบสอบถามความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญา และทางสังคมวัดได้จริงหรือไม่
2. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ควรใช้แบบทดสอบมาตรฐาน (standardized test) ทดสอบ เพราะจะทำให้คะแนนที่ได้มีความถูกต้องตรงความเป็นจริงยิ่งขึ้น
3. กลุ่มตัวอย่างประชากร ควรจะมีจำนวนให้มากขึ้นและให้มีระดับการศึกษาต่าง ๆ กัน เพื่อให้สามารถสรุปผลการวิจัยได้กว้างขวางขึ้น และทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ได้แน่นอนยิ่งขึ้น
4. การศึกษาเรื่องนี้ต่อไปควรมีการควบคุมตัวแปรอื่นๆ เช่น เพศ ระดับสติปัญญา สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และการอบรมเลี้ยงดูทางบ้านของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้สามารถแปลผลการวิจัยได้เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น
5. ควรศึกษาเปรียบเทียบ กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ ว่ามีความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาและทางสังคมของตนเองแตกต่างกันหรือไม่ และมีความแตกต่างของความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาและทางสังคมที่คิดว่าตนเองเป็นและที่คิดว่าตนเองอยากเป็น แตกต่างกันอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด